

overensstemmelse med gældende internationale regler, kan kyststaten for det første anmode fartøjet om at give oplysninger vedrørende dets identitet og registreringshavn, den sidste og næste anløbshavn, og andre relevante oplysninger, som er nødvendige for at fastslå, hvorvidt en overtrædelse har fundet sted, jf. stk. 3.

Stk. 4 pålægger flagstaterne at skabe hjemmel for, at deres fartøjer efterkommer de i stk. 3 nævnte anmodninger om oplysninger.

I tilfælde hvor der er åbenbar grund til at antage, at fartøjet har begået en overtrædelse af miljøforskrifter, som nævnt i art. 220, stk. 3, hvorved der er sket en betydelig udtømmning, som har medført eller truer med at medføre væsentlig forurening af havmiljøet, kan kyststaten foretage fysisk inspektion af fartøjet, såfremt fartøjet har afslået at afgive oplysninger eller de afgivne oplysninger afviger åbenlyst fra den faktiske situation, og såfremt sagens omstændigheder i øvrigt retfærdiggør en fysisk inspektion, jf. stk. 5.

I tilfælde hvor der foreligger klart objektive bevis for, at et fartøj, som befinder sig i en stats eksklusive økonomiske zone eller på dens søterritorium, i dens eksklusive økonomiske zone har begået en overtrædelse af miljøforskrifter, som nævnt i art. 220, stk. 3, hvorved der er sket en udtømmning, som har medført betydelig skade eller trussel om betydelig skade på kystlinien eller på kyststatens beslægtede interesser eller på nogen ressourcer i dens søterritorium eller i dens eksklusive økonomiske zone, kan kyststaten, såfremt beviserne berettiger dertil, indlede retsforfølgning, herunder tilbageholde fartøjet, jf. stk. 6.

Der stilles således betydeligt strengere krav til indgreb vedrørende overtrædelse i den eksklusive økonomiske zone end på søterritoriet, men der er ved bestemmelsen i stk. 6 skabt hjemmel for at gribe ind over for den frie sejlads i grove forureningstilfælde. Selve vurderingen af skadens karakter og omfang må bero på domspraksis.

Stk. 7 henviser til internationale procedurer om sikkerhedsstillelse til frigivelse af tilbageholdte fartøjer.

Stk. 8 præciserer, at bestemmelserne i stk. 3-7 ligeledes finder anvendelse med hensyn til nationale love og forskrifter, som er udstedt i henhold til artikel 211, stk. 6.

Til artikel 221:

Artiklen omhandler foranstaltninger til undgåelse af forurening, som hidrører fra søulykker.

Det bekræftes i stk. 1, at intet i kapitel XII præjudicerer den ret, som staterne har i henhold til folkeretten, til at træffe forholdsregler uden for søterritoriet for at beskytte deres kystlinie eller beslægtede interes-

ser i visse forureningssituationer, som opstår efter en søulykke. Der er således ikke tale om en egentlig håndhævelsesbestemmelse, men en bekræftelse af et folkeretligt nødretrsprincip. Stk. 2 definerer nærmere begrebet »søulykke«.

Til artikel 222:

Denne artikel vedrører håndhævelse med henblik på forening fra eller gennem atmosfæren. Artiklen pålægger staterne i deres luftrum samt over for deres indregistrerede skibe og fly at håndhæve de i forhold til artikel 212, stk. 1 vedtagne love og forskrifter og Konventionens bestemmelser, samt tage øvrige forholdsregler til gennemførelse af gældende internationale regler og normer til beskyttelse af havmiljøet mod forurening fra eller gennem atmosfæren.

Til artikel 223:

Artiklen indleder en række bestemmelser (artikel 223-233) om garantier i forbindelse med håndhævelsen. Artikel 223 omhandler foranstaltninger til at lette retsforfølgning. Der er tale om internationale anmodninger om retshjælp, optagelse af bevis m.m. i forbindelse med retssager, der er anlagt i henhold til dette Kapitel (XII) i Konventionen.

Til artikel 224:

Artiklen begrænser udøvelsen af håndhævelsesmyndighed over for fremmede fartøjer i henhold til Kapitel XII til embedsmænd eller krigsskibe, militære luftfartøjer eller andre dertil bemyndigede skibe eller luftfartøjer, forsynet med statstjenestekendemerker. Bestemmelsen afspejler de almindelige krav til identifikation af inspektionsfartøjer m.v.

Til artikel 225:

Artiklen pålægger staterne pligt til at undgå skadelige virkninger under udøvelsen af deres håndhævelsesmyndighed. De må således ikke sætte sejladssikkerheden på spil eller udsætte havmiljøet for urimelig risiko.

Til artikel 226:

Artiklen vedrører undersøgelse af fremmede fartøjer. Stk. 1, litra a) bestemmer, at staterne ikke må opholde et fartøj længere end strengt nødvendigt for undersøgelsen. Fysisk inspektion skal begrænses til undersøgelse af de pligtige skibspapirer, men yderligere fysisk inspektion dog efterfølgende iværksættes, hvis der er åbenbar grund til at antage, at fartøjets stand og udrustning afviger væsentligt fra oplysningerne i dokumenterne - eller dokumenterne ikke er tilstrækkel-